

saadan Masse af Interpellationer, den ene efter den anden, til den første Candidat, saaledes at der kunde medgaae 4—5 Timer dertil, og at Vælgerne da ikke vilde høre paa den anden Candidat, men jeg troer, at dette er et saa mærkværdigt Tilfælde, at det ikke kan tænkes at ville indtræde. En Interpellant har jo ikke Ret til at holde hele Foredrag, men kun til at gjøre Forespørgsler, og det skulde dog være mærkeligt, om et Menneskes Skarpsindighed kunde holde saaledes ud, at han kunde spørge en Candidat i flere Timer, hvorhos jeg ikke kan antage, at Formanden eller Vælgerne vilde taale en saadan Ufærd. Jeg troer, at der kunde være andre Punkter i § 35, med Hensyn til hvilke der kunde være Grund til at befrygte Misligheder, og som man burde tage fat paa, naar man overhovedet vil røre ved denne Paragraph. Det er mig saaledes bekendt, at der har været Formænd for Valgbestyrrelser, som, navnlig naar store politiske Spørgsmaal have været paa Dagsordenen, have misbrugt deres Stilling til Udtalelser, hvorved der kunde fremmes et vist bestemt Resultat. Det er mig ligeledes bekendt, at der har været Formænd for Valgbestyrrelser, som, naar en Candidat havde udtalt sig og bevareret de Forespørgsler, som vare rettede til ham, have nægtet ham Ordet for at svare paa endog meget nærgaaende Betydninger af den anden Candidat eller dennes Stiller. Jeg siger derfor, at hvis man vil røre ved saadanne Bestemmelser, maa man snarere tage fat herpaa, men det er især, efter min Mening, meget vanskeligt ved en Lov at forebygge saadanne Misligheder. Det er andre Midler, man i saa Henseende skal anvende, men jeg siger kun, at der er mere Grund til at røre herved end til at optage en saa beshynderlig Bestemmelse som den, her er tilføjet for et Tilfælde, som jeg anseer for aldeles upraktisk. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) i, at det er en fast Praxis, at der ikke tilstedes Forespørgsler, før begge Candidater have udtalt sig; jeg troer endog, at det oftere er Tilfældet, at man tager hver Candidat og Forespørgslerne til ham for sig. — Med Hensyn til § 40 skal jeg blot tillade mig at gjøre opmærksom

paa, at der er tilføjet en ganske hensigtsmæssig Bestemmelse, nemlig, at for de større Communer kunne Afskrifter af forskjellige Dele af Valglisten benyttes i Stedet for selve Valglisten, naar hver Deel af Communalbestyrelsen er bekræftet at være overeensstemmende med Valglisten. Dette er, som sagt, meget hensigtsmæssigt, naturligtvis under den Forudsætning, som her ogsaa utvivkeligt staaer, at disse Afskrifter ere bekræftede.

Ved § 42 vil det ærede Thing lægge Mærke til, at der findes en ny Forskrift, som i det Hele taget er helbig, forsaavidt den sigter til, at Risterne kunne blive sluttede til samme Tid, og ligeledes finder jeg det helbigt, at der ikke, saaledes som i de communale Valgløve, er foreskrevet nogen bestemt Tid, f. Ex. 3 Timer, inden hvilken Valget skal sluttes. Det 3die Endringsforslag, det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds antyde som ønskeligt, finder jeg ogsaa helbigt, navnlig det sidste Punktum.

Jeg kommer nu til det andet Hovedafsnit, Landsthingsvalgene, hvorved der er Tale, deels om saadanne Bestemmelser i de ældre Valgløve, som fremdeles kunne anvendes, deels om saadanne, som ere bleve nødvendige efter Grundlovsforandringen. Regjeringsudkastet sluttede sig til Instruxen af 3die August f. A., som blev fulgt ved de sidste Valg, men Landsthinget har gjort endeel Forandringer heri, navnlig paavirket ved de Erfaringer, som senere ere gjorte. I første Afsnit finder man to saadanne Forandringer, hvoraf den første indeholdes i 2det Stykke af § 47; den er vistnok meget rigtig og stemmer fuldkommen med Bestemmelsen for Folkethingsvalgenes Vedkommende i § 6. Den anden Forandring finder jeg derimod mindre helbig, idet jeg ikke er ganske vis paa, om det, der gjælder om Valgretten, ogsaa bør gjælde om Valgbarheden. Valgretten er en Ret for mig selv, men Valgbarheden er tillige en Ret for Andre til at vælge mig, men i ethvert Tilfælde forekommer det mig, at Bestemmelsen, som den her staaer, er støvende. Vi maae nemlig erindre, at de vorbende Landsthingsmænd ikke ere saa ubeslødne som vi, at de træde frem og henlede Opmærksomheden paa sig; de